

SPOTKANIE 2

ZASADY DOBREGO KOMUNIKOWANIA SIĘ

CEL

- zapoznanie z zasadami owocnego komunikowania się;

PRZEBIEG SPOTKANIA

Spotkanie rozpoczynamy modlitwą do Ducha Świętego z prośbą o dar przemawiania i wsłuchiwania się w drugiego człowieka i Słowo Boże oraz o dar rozmowy.

Dzielenie się Ewangelią (J, 4)

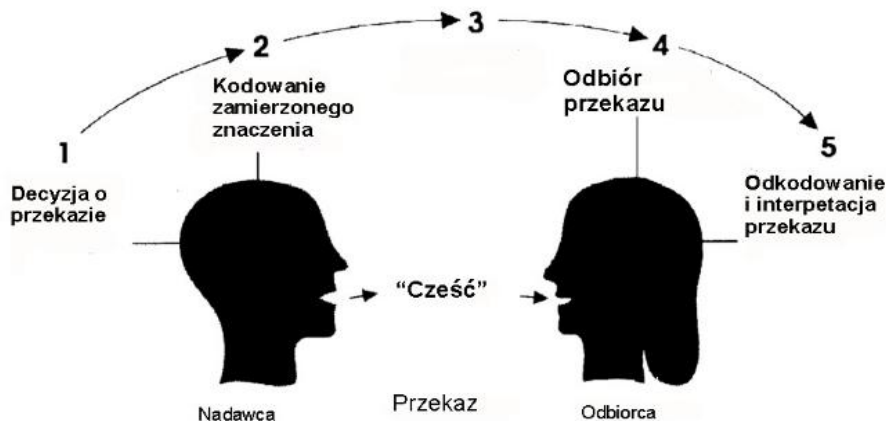
Czytanie Ewangelii św. Jana rozdział 4

¹ A kiedy Pan dowiedział się, że faryzeusze usłyszeli, iż Jezus pozyskuje sobie więcej uczniów i chrzci więcej niż Jan - ² chociaż w rzeczywistości sam Jezus nie chrzcił, lecz Jego uczniowie - ³ opuścił Judeę i odszedł znów do Galilei. ⁴ Trzeba Mu było przejść przez Samarię. ⁵ Przybył więc do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które [niegdyś] dał Jakub synowi swemu, Józefowi. ⁶ Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. ⁷ Nadeszła [tam] kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: "Daj Mi pić!" ⁸ Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności. ⁹ Na to rzekła do Niego Samarytanka: "Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?" Żydzi bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem. ¹⁰ Jezus odpowiedział jej na to: "O, gdybyś znała dar Boży i [wiedziała], kim jest Ten, kto ci mówi: "Daj Mi się napić" - prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej". ¹¹ Powiedziała do Niego kobieta: "Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej?" ¹² Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie i jego bydło?" ¹³ W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: "Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. ¹⁴ Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu". ¹⁵ Rzekła do Niego kobieta: "Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać". ¹⁶ A On jej odpowiedział: "Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj!" ¹⁷ A kobieta odrzekła Mu na to: "Nie mam męża". Rzekł do niej Jezus: "Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża. ¹⁸ Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą". ¹⁹ Rzekła do Niego kobieta: "Panie, widzę, że jesteś prorokiem. ²⁰ Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga". ²¹ Odpowiedział jej Jezus: "Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. ²² Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. ²³ Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. ²⁴ Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie". ²⁵ Rzekła do Niego kobieta: "Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko". ²⁶ Powiedział do niej Jezus: "Jestem nim Ja, który z tobą mówię". ²⁷ Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Jednakże żaden nie powiedział: "Czego od niej chcesz? - lub: - Czemu z nią rozmawiasz?" ²⁸ Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: ²⁹

"Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?"³⁰ Wyszli z miasta i szli do Niego.³¹ Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: „Rabbi, jedź!”³² On im rzekł: „Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie”.³³ Mówili więc uczniowie jeden do drugiego: "Czyż Mu kto przyniósł coś do zjedzenia?"³⁴ Powiedział im Jezus: "Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło.³⁵ Czyż nie mówicie: "Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa?" Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak bieleją na żniwo.³⁶ Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem.³⁷ Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden siewca, a drugi zbiera.³⁸ Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli".³⁹ Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: „Powiedział mi wszystko, co uczyniłam”.⁴⁰ Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni.⁴¹ I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo,⁴² a do tej kobiety mówili: „Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata”.

PRZEBIEG SPOTKANIA

Na co musimy zwracać uwagę, troszcząc się o właściwe komunikowanie i budowanie więzi? Czego uczy nas Jezus w tej dziedzinie?

Podstawowy liniowy model ludzkiego komunikowania

według M. DeFleur i E. Dennis, *Understanding Mass Communication*. Princeton: Houghton Mifflin Company, 1996, str. 9.

NADAWCA

Decyduje, jaki przekazać komunikat (przekaz) o określonym zbiorze znaczeń, koduje zamierzone znaczenia poprzez właściwy dobór słów, gestów, itp. oraz ich układu (styl, gramatyka) i emituje go.

- Na co powinien zwracać uwagę nadawca? Jakim nadawcą był Jezus?

Ten, kto ma coś do powiedzenia, powinien zainicjować rozmowę. Według *J 4,3-8* Jezus zainicjował konwersację. Można oczywiście zacząć rozmowę od pytania, dopóki jednak nie ma inicjatywy, nie ma też komunikowania.

Ten, kto mówi, musi zarówno wiedzieć, co chce powiedzieć, jak i wiedzieć, do kogo mówi. Z fragmentu *J4, 3-26* wynika jasno, że Jezus wiedział, co ma do powiedzenia i znał kobietę, której chciał to przekazać.

Nadawca musi zainteresować słuchacza. Rozmawiając z Samarytanką, Jezus zyskał jej uwagę, ponieważ Żydzi nie rozmawiają z Samarytanami. Tym, co naprawdę ją zaintrygowało, były słowa: "Miałś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem" (J 4,18). Nadawca najlepiej porozumie się ze słuchaczem, kiedy będą rozmawiać twarzą w twarz.

KOMUNIKAT

Zostaje wyemitowany (wypowiedziany lub pokazany), tak aby pokonać przestrzeń między nadawcą a odbiorcą. Musi być tak skonstruowany, aby mógł być zrozumiany przez odbiorcę i by wywarł na niego wpływ.

- Jakie są cechy dobrego komunikatu?

Język przekazywanego komunikatu musi być wspólny i dla nadawcy, i dla słuchacza. Komunikowanie wymaga jednakowego zrozumienia znaczeń. Dotyczy to gestów, mimiki twarzy, tonu głosu, mowy ciała i szczególnie słów. Fakt, że język grecki używany był w całym imperium rzymskim, znacznie przyczynił się do rozprzestrzenienia Dobrej Nowiny. Jednakowe rozumienie znaczeń jest jednak czymś więcej niż posiadanie tej samej definicji słownikowej. Zawiera ono również osobiste poczucie ważności tych słów. Kiedy Jezus rozmawiał z kobietą przy studni, widzimy, że oboje tak samo rozumieli ważność oddawania Bogu chwały, mieli tę samą wiedzę o historii studni Jakuba i zrozumienie ważności wydobywania wody (J 4,10-21).

Komunikowanie się wymaga budowania na fundamencie tego, co jest już znane. W rozmowie opisaney w czwartym rozdziale Ewangelii według św. Jana widać, że Jezus był świadomy tego, co ta kobieta wiedziała.

Przekaz powinien wywierać wpływ na słuchacza.

Przekaz Jezusa jest przekazem nadziei i ufności.

ODBIORCA

Zwraca uwagę i postrzega komunikat jako zbiór o pewnym układzie znaków, odkodowuje komunikat konstruując własne interpretacje znaczeń znaków. W wyniku interpretacji odbiorca jest pod pewnym wpływem komunikatu. Oznacza to, że komunikowanie ma na niego wpływ.

- Co możemy zrobić, aby być aktywnym i uważnym słuchaczem?

Zarówno Jezus, jak i kobieta, powtarzali główną myśl drugiej osoby (J 4,10-11; 20-21). Doskonale komunikowanie wymaga tego, byśmy nie tylko byli w stanie powtórzyć przekaz, ale rozumieć go tak, by umieć zakomunikować go innym.

PODSUMOWANIE

Jakim rozmówcą był Jezus?

- Wiedział, co i komu chciał powiedzieć.
- Używał słów i pojęć, które rozumiał i On, i Jego słuchacze.
- Inicjował rozmowy.
- Potrafił zainteresować słuchaczy i wywierać na nich wpływ.
- Porozumiewał się z ludźmi, będąc fizycznie obecny wśród nich.

Jak wygląda nasza komunikacja na co dzień?

ZAKOŃCZENIE

Na koniec spotkania podziękujmy Bogu za dar komunikowania.